

ПРИПЕВИ КАНОНА

Канон Пресветој Тројици и Тројичан:

Пресѣла тѣце, вѣже наш, слава тебѣ.

Покајни канон:

Помилди мѧ, вѣже, помилди мѧ.

Недељни васкрсни канон:

Слава сѣомѸ воскреснїю твоємѸ, гди, или слава гди, сѣомѸ воскреснїю твоємѸ.

Господов (Христов) празник:

Слава тебѣ, вѣже наш, слава тебѣ.

Канон Сладчайшему Христу:

Иисе сладчайшїй, спасї мѧ.

Канон Пресветој Богородици:

Пресѣла вѣце, спїси насѸ.

Канон Часном Крсту:

Слава гди, крѣѸ твоємѸ чѣномѸ.

Недељни канон Крста и Васкрсења:

Слава гди, крѣѸ твоємѸ чѣномѸ и воскреснїю.

Канон арханђелу:

Сѣѣи арханђе ... , моли вѣа ѿ насѸ.

Канон свим анђелима:

Сѣи арханђе и ѧнђе, моли те вѣа ѿ насѸ.

Канон анђелу чувару:

Сѣѣи ѧнђе гднѸ, хранителю мой, моли вѣа ѿ мнѣ грѣшнѣмѸ.

(После ирмоса се у њему пева: Гди Иисе хрѣте вѣже мой, помилди мѧ.)

Канон светом Претечи:

Сѣѣи великїи ѿанне, прѣече гднѸ, моли вѣа ѿ насѸ.

Канон апостолу (од Дванаесторице или Седамдесеторице):

Сѣѣи апле [хрѣтовѸ] ..., моли вѣа ѿ насѸ.

Сѣи седмьдесатѸ апли, моли те вѣа ѿ насѸ.

Канон еванђелисту:

Сѣѣи апле [хрѣтовѸ] и ѣвлїсте ..., моли вѣа ѿ насѸ.

Канон пророку:

Сѣѣи прроче вѣїи ..., моли вѣа ѿ насѸ.

Канон светителю (=јерарху, тј. епископу):

Сѣителю Ѽтче ..., моли бѣа ѿ насъ.

Сѣителе ..., моли́те бѣа ѿ насъ.

Канон мученику:

Сѣый мѣниче [велико-, ново-, прѣбно-] ..., моли бѣа ѿ насъ. [Сѣа мѣнице ...]

Сѣи мѣници ..., ... и ..., моли́те бѣа ѿ насъ. [Сѣа мѣници ...]

Сѣи четыредесате мѣници севастиѣсти, моли́те бѣа ѿ насъ.

Сѣи седмь Ѽтроцы ефѣсти, моли́те бѣа ѿ насъ.

Канон епископу мученику:

Сѣый сѣенномѣниче ..., моли бѣа ѿ насъ.

Канон лекарима бесребреницима:

Сѣи безсребреницы ..., моли́те бѣа ѿ насъ.

Канон преподобном (монаху):

Прѣбне Ѽтче ..., моли бѣа ѿ насъ. [Прѣбна мѣти ...]

Прѣбни Ѽтцы ... и ... [владамѣти], моли́те бѣа ѿ насъ. [Прѣбна матери ...]

Канон праведном мирјанину (немонаху):

Сѣый прѣбный ..., моли бѣа ѿ насъ.

Канон јуродивом:

Сѣый блаженный ..., моли бѣа ѿ насъ.

Канон благородном (кнезу, цару...):

Сѣый благовѣрный княже [царю] ..., моли бѣа ѿ насъ. [Сѣа благовѣрна княгинѣ-, царице-]

Канон равноапостолном:

Сѣый равноапѣле ..., моли бѣа ѿ насъ. [Сѣа равноапѣльна ...]

Сѣи равноапѣлни ..., моли́те бѣа ѿ насъ.

Ако свети има још неке називе, они се у припеву додају:

Сѣый великомѣниче ... мѣроточиве, моли бѣа ѿ насъ.

Сѣый царю мѣниче ..., моли бѣа ѿ насъ.

Сѣый патриарше Ѽтче ..., исповѣднице, моли бѣа ѿ насъ.

Сѣителю Ѽтче [иѡанне шангхуйскій], чѣдотворче, моли бѣа ѿ насъ.

У осмој песни, уместо слава: говоримо:

Блгословимъ Ѽца, и сѣа, и сѣаго дѣа, гѣа.

И после Богородичног осме песме:

Хвалимъ, благословимъ, покланѣемсѣ Господеви, појуще и перевозѣаще (ѣгѡ) во всѣ вѣки.